

"Uw gebed is verhoord".

Lucas 1:13 ged.

Daar leefde een man in het land van Juda. Zijn naam luidde: Zacharias. Dat betekent: De HEERE gedenkt.

Zo'n naam is als een luidende klok. Het is als een dreunende galm boven de hoofden van mensen, verloren mensen, verdrietige mensen.

De HEERE gedenkt aan Zijn Verbond tot in eeuwigheid.

God zal Zijn Waarheid nimmer krenken.

Die man Zacharias was Godvrezende en wijkende van het kwaad, een oprechte zoon van Levi.

Deze man had een vrouw, ook een Godvrezende en ook uit de stam van Levi. Haar naam luidde: Elisabeth. Haar naam luidt óók.

Het is een galm uit de hoge klokketoren van Gods trouw.

Haar naam betekent: De God van de eed.

God zwoer bij Zichzelf. Er is niemand boven Hem. Daarom zwoer Hij bij Zichzelf.

De Heere heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen. De Priester komt. Op u, Zacharias en Elisabeth, zal Hij niet meer toornen noch schelden in der eeuwigheid.

Dit echtpaar droeg een groot verdriet mee in hun leven. Hun gelukkige echtvereniging miste de kinderzegen. Dat was een intens verdriet voor deze mensen.

Zeker zal de grote hinderaar en aanklager deze mensen hebben geplaagd. Menigmaal zal hij de Bijbel hebben laten openvallen bij Exodus 23: "En gij zult de HEERE uw God dienen, zo zal Hij uw brood en uw water zegenen; en Ik zal de krankheden uit uw midden wegnemen. Er zal geen misdachtige noch onvruchtbare in uw land zijn; Ik zal het getal uwer dagen vervullen".

Zij baden tot de HEERE, elke dag.

Zij baden om een kind en om de Koning.

Zij baden om de vervulling van de beloften.
Er gebeurde niets. De hemel bleef van koper en
de aarde van ijzer.

Zouden Gods beloftenissen,
Eeuwig haar vervulling missen?
Vrucht'loos worden afgewacht,
Van geslachte tot geslacht?

Als de Koning komt...zal er dan niemand van
ons gezin bij zijn?

Zal niemand voor Hem de mantel spreiden op de
weg?

Zo gingen de jaren voorbij, jaren van hoop en
uitzien.

De uitgestelde hoop krenkt het hart.

Toen was het voorbij. Voorbij de tijd van de
jeugd. Mogelijkheden houden op en de ouderdom
dient zich aan.

Abraham en Sara? Ach, uitzonderingen bevestigen
de regel.

Zacharias tracht zijn vrouw te troosten: Stil
maar, Elisabeth..de Heere is toch goed.

Zullen we nog eens zingen?

Dat Isrel op den Heer vertrouwt';
Zijn hoop op Gods ontferming bouw',
En stil berust' in Zijn beleid,
Van nu tot in all' eeuwigheid.

't Gebed om een kind houdt op.

't Gebed om de Koning blijft.

De Koning is méér dan een kind.

Op zekere dag heeft Zacharias priesterdienst
in de tempel.

Het lot wijst hem aan om in het Heilige het
reukoffer te brengen.

Dat reukwerk moest gebrand worden tijdens het
morgen- en avondoffer. Het reukwerk moest
worden gebrand aan kolen van het brandoffer-
altaar.

Welk een schone dienst mag Zacharias verricht-
en.

Terwijl het volk, biddende, vóór de voorhof wacht...terwijl het offer in de voorhof geofferd wordt...staat de priester in het HEILIGE.

Daar bidt hij tot de God van Israël. Wierookwolken klimmen omhoog. Zinnebeelden van het gebed.

Heenwijzingen naar de enige Hogepriester, Die altijd leeft om voor ons te bidden.

Blijde dag voor Zacharias. Hij mag de lieflijkheden van de tempel aanschouwen.

Hier weidt zijn ziel met een verwond'rend oog.

Mij bergen in 't verborgen van Zijn tent,

En op een rots verhogen uit d' ellend'.

Dan ziet Zacharias plots een Engel des Heeren, staande ter rechterzijde van het altaar.

Grote ontroering grijpt hem aan.

Vrees overvalt hem. Vormt die stille engel dan zo'n schrikwekkende verschijning?

Hij staat daar zo goed en groot.

En toch..ontroering, vrees.

Maar, wie kan de ogen openhouden bij zulk een hemelglans?

Wij? Die stof en as zijn? Wie zal voor God bestaan?

De engel ziet de ontroering en vrees. Hij is zich bewust van zijn zending en opdracht.

Neen, de engel is niet gekomen om te verderven.

Hij is boodschapper van het leven.

Daarom haast hij zich te zeggen: Vrees niet, Zacharias.

Wees niet bang, lieve vriend. Ik kom om u vrolijk te maken.

O, dat oude nieuwe woord: Vrees niet.

Hoe menigmaal heeft de Heere ons Zijn gunst be-toogd?

Hoe menigmaal sprak Hij van vrede, als wij dachten aan het zwaard.

Wie zou niet vrezen voor de Majesteit en Heiligheid van de Allerhoogste?

Zacharias en Elisabeth hebben zichzelf niet heilig en rechtvaardig verklaard. Dat heeft God gedaan.

Het geloof zegt Amen op zulk een Goddelijk getuigenis in Christus Jezus.. Maar..ik ben tot zinken gereed.

Vrees niet. O, wonder woord waar de hemel zich in uitspreekt.

Wonder Woord voor mensen die geen woorden meer weten.

Wonder Woord voor herders en bange schapen.

Wonder Woord voor een bevende priester.

Dat Arons huis Gods goedheid loven,

En zeggen: Roemt Gods majesteit;

Zijn goedheid gaat het al te boven;

Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.

Vrees niet, Zacharias..want uw Gebed is verhoord.

Welk gebed? 't Gebed om een kind? Maar dat is toch voorbij?

Dat kan nu niet meer. Er is een tijd om te baren en een tijd om te sterven. Toch..uw gebed is verhoord. God zoekt het weggedrevene.

Wat zou Zacharias gebeden hebben? Misschien wel ongeveer wat we lezen in een gebed van Israël: "Keer in erbarmen terug naar Jeruzalem, Uw stad, en woon in haar midden, zoals Gij hebt beloofd; en bouw haar spoedig, in onze dagen, een eeuwig bouwwerk, richt in haar midden Davids troon op. Geprezen zijt Gij, Eeuwige, die Jeruzalem bouwt.

Laat spoedig uitspruiten de Spruit van David, Uw knecht, verhef Zijn macht in Uw heil, want op Uw heil hopen wij, dag aan dag.

Geprezen zijt Gij, Eeuwige, die het heil laat uitspruiten".

Uw gebed is verhoord. De Spruit van David zal uitspruiten.

Hij komt. De Vredebrenger komt.

Wat wonderlijk tijdsgewricht voor de oude priester. 't Gebed verhoort. De Koning komt.. en uw vrouw Elisabeth zal een zoon baren.

Ook de bede om een kind is verhoord. Johannes zal er zijn om Jezus wil.

De onvruchtbare zal vrolijk zijn om Jezus wil.

Gevloekten zullen gezegenden zijn om Jezus wil.
Gevangenen zullen vrij zijn om Jezus wil.
Sieraad voor as.
Vreugdeolie voor treurigheid.
Lofgewaad voor een benauwde geest.
Uw gebed is verhoord. Kinderloze moeder, vader..
uw gebed is tóch verhoord. Ook al gebeurt in
uw leven dat wonder niet.
Zo dikwijls u de belofte van het Heilig Evange-
lie omhelst, wordt u getroost. Het Kind voor
een kind.
Een Kind is u geboren. Een Zoon is u gegeven.
Dat kon het ongeloof van Zacharias niet tegen-
houden. Hij had er zichzelf mee.
Met stomme mond keert hij straks huiswaarts.
Het volk blijft verbaast achter.
Maar Zacharias sluit in geloof zijn Elisabeth
in de armen.
Het gebed wordt verhoord en na die dagen wordt
Elisabeth, zijn vrouw, bevrucht. Om Jezus wil.
De HEERE gedenkt,
Hij is de God van de eed.
Hij geeft uit genade.
Schep dan moed, moedeloze.
Als ziek zijnde, en toch gezond.
Als stervende, en toch levendgemaakt met Hem.
God hoort. Hij verhoort. Hij heeft verhoord.
De Heer heeft eertijds zijnen volke
geholpen uit veel angst en pijn.
Hij geeft ja wel een duistere wolke,
maar weer daarna schoon zonneshijn.
Lof zij die Heer,
die ons ook weer
geeft, na veel smart en druk,
veel zegen en geluk.

(Valerius)

D.C.O.

*